

wozdań finansowych, że przedsiębiorstwo osiąga w swej działalności gospodarczej pozytywne wyniki ekonomiczne przez:

- 1) osiągnięcie co najmniej zaplanowanego wyniku,
- 2) zwiększenie produkcji i polepszenie jej jakości,
- 3) terminowe wywiązywanie się ze swych obowiązków wobec zleceniodawców,
- 4) wzrost wydajności pracy, oszczędną gospodarkę materiałową i likwidację marnotrawstwa,
- 5) prawidłową gospodarkę inwestycyjną.

V. Przepisy końcowe.

§ 12. Przepisów rozporządzenia nie stosuje się do przedsiębiorstw prowadzących eksperyment ekonomiczny, o ile w przedsiębiorstwach tych fundusz zakładowy tworzony jest na odmiennych zasadach.

§ 13. W resortach, w których wyniki działalności przedsiębiorstw oceniane są po upływie roku gospodarczego, rozporządzenie niniejsze dotyczy odpisów na fundusz zakładowy za rok gospodarczy 1958/1959.

§ 14. Rada Ministrów może na wniosek właściwego ministra rozciągnąć przepisy niniejszego rozporządzenia na przedsiębiorstwa nie zaliczone do przedsiębiorstw budowlano-montażowych, a współpracujące ściśle z tymi przedsiębiorstwami bądź zbliżone rodzajem działalności do przedsiębiorstw budowlano-montażowych.

§ 15. W razie stwierdzenia nieprzestrzegania przepisów niniejszego rozporządzenia należy stosować sankcje przewidziane w art. 12 ustawy powołanej w § 5.

§ 16. W przedsiębiorstwach objętych przepisami niniejszego rozporządzenia nie stosuje się dotychczasowych przepisów dotyczących finansowania wydatków na współzawodnictwo w zakładzie pracy oraz nagród indywidualnych za szczególne osiągnięcia.

§ 17. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1958 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

Załącznik nr 1 do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 czerwca 1958 r. (poz. 184).

WYKAZ ŚREDNICH RESORTOWYCH STAWEK ODPISÓW NA FUNDUSZ ZAKŁADOWY DLA PRZEDSIĘBIORSTW Z WYŁĄCZENIEM PRZEDSIĘBIORSTW GEOLOGICZNYCH (GEOFIZYCZNYCH)

Przedsiębiorstwa podległe:	Stawka	Przedsiębiorstwa podległe:	Stawka
1. Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych:		6. Ministrowi Przemysłu Ciężkiego	50 %
a) rozliczające się z budżetem centralnym	15 %	7. Ministrowi Przemysłu Chemicznego	40 %
b) rozliczające się z budżetami terenowymi	50 %	8. Ministrowi Przemysłu Lekkiego	26 %
2. Ministrowi Gospodarki Komunalnej	17 %	9. Ministrowi Przemysłu Spożywczego i Skupu	20 %
3. Ministrowi Komunikacji	35 %	10. Ministrowi Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego	50 %
4. Ministrowi Łączności	38 %	11. Ministrowi Rolnictwa	26 %
5. Ministrowi Górnictwa i Energetyki	40 %	12. Ministrowi Kultury i Sztuki	47 %

Załącznik nr 2 do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 czerwca 1958 r. (poz. 184).

WYKAZ ŚREDNICH RESORTOWYCH STAWEK ODPISÓW NA FUNDUSZ ZAKŁADOWY DLA PRZEDSIĘBIORSTW GEOLOGICZNYCH (GEOFIZYCZNYCH)

Przedsiębiorstwa	Stawka	Przedsiębiorstwa	Stawka
A. podległe Centralnemu Urzędowi Geologii	49%	3. Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych	46%
B. inne podległe:		4. Ministrowi Żeglugi i Gospodarki Wodnej	50%
1. Ministrowi Górnictwa i Energetyki	26%	5. Ministrowi Rolnictwa	50%
2. Ministrowi Przemysłu Ciężkiego	50%		

185

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 31 maja 1958 r.

w sprawie zmiany instrukcji dla komorników.

Na podstawie art. IX pkt 1 i 4 przepisów wprowadzających prawo o sądowym postępowaniu egzekucyjnym (Dz. U. z 1932 r. Nr 93, poz. 804 z późniejszymi zmianami) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 15 grudnia 1932 r. — Instrukcja dla komorników (Dz. U. z 1932 r. Nr 114, poz. 946, z 1934 r. Nr 24, poz. 179 i z 1951 r. Nr 35, poz. 274) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) § 10 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„W innych przypadkach doręczeń dokonywa się przez pocztę.”;
- 2) § 25 otrzymuje brzmienie:
„§ 25. Wartość dewiz i pieniędzy zagranicznych komornik obliczy na podstawie obowiązującej w dniu obliczenia tabeli kursów dewiz i pieniędzy zagranicznych ustalonej i ogłoszonej w Monitorze Polskim przez Narodowy Bank Polski.
Wartość papierów wartościowych polskich i zagranicz-

nych komornik oblicza na podstawie każdorazowej decyzji Ministerstwa Finansów.”;

- 3) w § 69 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
„1) repertorium oznaczone „Kmp” dla spraw o egzekucję świadczeń periodycznych (wzór nr 1) oraz repertorium oznaczone „Km” dla pozostałych spraw (wzór nr 1)”.
§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie tygodnia od dnia ogłoszenia, a co do § 1 pkt 3 — z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1958 r.
Minister Sprawiedliwości: w z. F. Sadurski

186

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 31 maja 1958 r.

o taksie za czynności komorników.

Na podstawie art. IX pkt 2 przepisów wprowadzających prawo o sądowym postępowaniu egzekucyjnym (Dz. U. z 1932 r. Nr 93, poz. 804 z późniejszymi zmianami) zarządza się, co następuje:

§ 7. Końcówki wszelkich należności zaokrągla się wzwyż do pełnego złotego.

Rozdział II.

Rozdział I.

Opłaty.

Przepisy ogólne.

§ 1. Powołane w rozporządzeniu niniejszym artykuły bez bliższego określenia dotyczą kodeksu postępowania cywilnego.

§ 2. Komornik pobiera za dokonywane przezeń czynności opłaty oraz należności na pokrycie wydatków.

§ 3. 1. Osoba zwolniona od kosztów sądowych przez sąd lub z mocy ustawy wolna jest od uiszczenia opłat i należności na pokrycie wydatków.

2. Skarb Państwa wolny jest od uiszczenia tej części opłat, która przypada na rzecz Państwa.

§ 4. 1. Strona, która wnosi o podjęcie czynności połączonej z opłatą lub wydatkami, obowiązana jest wpłacić komornikowi zaliczkę na pokrycie tej opłaty lub tych wydatków.

2. Skarb Państwa wolny jest od obowiązku złożenia zaliczki na pokrycie części opłat, od których uiszczenia nie jest zwolniony.

3. Komornik nie pobiera zaliczki na opłatę za dokonanie sprzedaży.

§ 5. 1. Komornik nie podejmuje czynności, dopóki strona obowiązana do złożenia zaliczki nie złoży zaliczki.

2. W razie niezłożenia zaliczki komornik wezwie stronę do uiszczenia zaliczki w terminie tygodniowym od dnia doręczenia wezwania pod rygorem zwrotu wniosku.

3. Po bezskutecznym upływie terminu komornik zwróci wniosek stronie.

§ 6. 1. Opłaty i wydatki, od których strona żądająca dokonania czynności była wolna lub których nie uiściła, komornik pobierze od dłużnika.

2. Opłaty i wydatki nie uiszczone przez dłużnika komornik wyegzekwuje od strony, która żądała wykonania czynności, chyba że była wolna od ich uiszczenia (§ 3). W tym celu komornik wyda postanowienie, w którym wezwie stronę do uiszczenia należności w terminie dwutygodniowym od dnia doręczenia postanowienia. Postanowienie to podlega wykonaniu po jego uprawomocnieniu się w drodze egzekucji bez zaopatrywania go w klauzulę wykonalności.

§ 8. 1. Opłata jest stosunkowa lub stała.

2. Wysokość opłaty stosunkowej, jeżeli rozporządzenie niniejsze nie stanowi inaczej, zależna jest od wartości egzekwowanego roszczenia. Do wartości tej wlicza się odsetki, koszty i inne należności uboczne podlegające egzekucji wraz z roszczeniem.

3. W sprawach o egzekucję świadczeń powtarzających się wartość określa się sumą świadczeń za jeden rok. Do wartości tej nie wlicza się świadczeń zaległych już wymagalnych w chwili złożenia wniosku. Jeżeli jednak chodzi o egzekucję tych świadczeń za czas krótszy niż rok, wartość stanowi suma podlegających egzekucji świadczeń.

§ 9. 1. Cała opłata stosunkowa wynosi 2% wartości roszczenia obliczonego według przepisów paragrafu poprzedzającego, przy czym przy wymiarze opłaty każde rozpoczęte 100 zł tej wartości liczy się za całe.

2. Suma opłaty stosunkowej nie może wynosić mniej niż 20 zł.

§ 10. 1. Całą opłatę stosunkową pobiera się:

1) za zajęcie ruchomości oraz za zajęcie wierzytelności i innych praw związanych z posiadaniem dokumentów (art. 637);

2) za dokonanie przez publiczną licytację sprzedaży ruchomości i praw majątkowych oraz za dokonanie sprzedaży ruchomości z wolnej ręki i w przypadku objęcia ruchomości przez wierzyciela (art. 622 i 623).

2. Opłatę za sprzedaż lub objęcie ruchomości przez wierzyciela pobiera się od uzyskanej ceny.

3. Opłatę za dokonanie sprzedaży pobiera się, choćby sprzedaż uznano za niedoszłą do skutku z powodu nieuiszczenia w terminie reszty ceny (art. 619).

4. Jeżeli czynność trwała ponad 2 godziny, za każdą następną rozpoczętą godzinę pobiera się dodatkowo opłatę w wysokości 15 zł.

§ 11. 1. Połowę opłaty stosunkowej pobiera się:

1) za zajęcie wierzytelności i innych praw majątkowych nie związanych z posiadaniem dokumentów, a w szczególności także za zajęcie uposażenia służbowego, zaopatrzenia emerytalnego i wynagrodzeń;

2) za zajęcie ruchomości, wierzytelności i innych praw związanych z posiadaniem dokumentu (art. 637), jeżeli zaję-